

מה-שהיה הוא שיהיה
מה-שנעשה הוא שיעשה
ואין כל-חדש תחת השמש
קהלת א', ט'

כל התאוות והרצונות שבאים מצד היצר, הרי זה כמו שמביא רבי אזכרי "הקרבת קורבן כדי להציל את הנפש".

המשכן, או בית המקדש, הם גם תבנית כללות האדם מצד העבודה החומרית שלו.

סביב המשכן עובדים הכהנים והלוויים המשרתים בתפקיד סביב המשכן, ביום המיוחד - יום הכיפורים, נכנסים כהנים לעבודה בבית המקדש, נכנסים אל הקודש, ורק הכהן הגדול, הנבחר שבציבור, נכנס לקודש הקודשים, מקום הארון, פועל את פעולתו ויוצא אל העם (כמובן אם הדור ראוי לכך) ונמחלים כל עוונותיהם של עם ישראל, והרי הם כתינוק שנולד.

בהשאלה ליצירת האדם בין איש לאשתו שנעשה בקדושה, ניתן להבחין במקבילה שהכהן הגדול הוא בעצם אותה טיפה שעוברת בין היכלי הקודש והראויה והזוכה להתחבר עם השכינה באותו מקום ולהביא לכאורה ל"חיים חדשים".

"לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ בְּקֹל וּלְדַבֵּק בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַחֲרָיִם יְמִיךָ" (דברים ל"ט, כ')

שבת שלום

פרשת תרומה
פתח תקוה (י-ם)

הדלקת הנרות שבת קודש

16.53

יציאת השבת / צאת הכוכבים

18.06

רבינו תם

18.46

זמנים אחרים: www.yeshiva.org.il

לקבלת העלון יש לשלוח דואר אלקטרוני ל-aepprop@smile.net.il
ובעז"ה העלון הבא יגיע ישירות לתיבתך. ניתן להוריד את העלונים הקודמים מהאינטרנט בכתובת הבאה: <http://www.adamsmac.com/apd>

"וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נֶשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה"
(בראשית ב', ז')

גם בית אלוקים יהיה בנוי לפי תבנית זו (וכמובן גם של דבר אחר שבטבע - כלומר כל העולם הזה כולו).

גם חושי האדם קיימים במסגרת עבודת וכלי המשכן: המנורה - מאור העיניים, חוש הראיה. השולחן (לחם הפנים) - חוש הטעם. מזבח הזהב (הקטורת) - חוש הריח. כלי הנגינה במקדש (כינור וכו') - חוש השמיעה (הפועל גם על הרגש). המזבח החיצון (קורבנות) - חוש המישוש. ויש גם את החוש השישי המיוחד לתפיסה רוחנית עליונה - שזה כמובן ארון הברית שפועל בין שני האברים הלב והמח.

כפי שהובא, ארון הברית מיצג את לב האדם, הארון הוא תכלית כל המשכן, שם בתוך הארון יש את הלוחות. ניתן גם להבין כעת, גם את שירו של רבי אלעזר אזכרי בו מופיע הבית: "בתוך לבי משכן אבנה לזיוו, קרבן תקריב לו נפשי היחידה", או בנוסח שאנו מכיר כזאת כיום "בלבבי משכן אבנה".

כל העבודה הרוחנית שלנו בנויה על הרגש הלב, ככל שהרגש יותר גדול כן גדלה ההשתוקקות לדבקות באלוהים. אם נתאמץ ונעמוד נגד

ובאדם יש שתי עינים ושתי אוזניים ושתי נחירים והפה בכללם, ובכלל תמצא דמות גביע באף, פרח באוזן שהיא פתוחה כמו פרח, כפתור הוא גלגל העין. יש במשכן מזבח העולה, ויש באדם האצטומכא, יש במשכן קרשים, ויש באדם צלעות, יש במשכן אדנים, ויש באדם כתנות עור, יש במשכן עורות תחשים מלמעלה, ויש באדם עור הראש, יש במשכן מזרקים, ובאדם יש מעיים, במשכן בריח התיכון, ובאדם חוט השדרה, לזה אמר ועשו לי מקדש יקדשו איבריהם שהם דוגמת המשכן, ושכנתי בתוכם לא אמר בתוכו אלא בתוכם ממש בתוך איבריהם, לזה אחר שכלתה עשיית המשכן וידעו שהם דוגמתו עשו הציווי שקידשו עצמם

בשני המקורות לעיל, ניתן להבין שתבנית המשכן הוא כתבנית האדם ולהיפך. תבנית זו היא תבנית רוחנית של גילוי השפע האלוהי כפי שמובא בפסוק: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ" (בראשית א', כ"ז). הרי אם האדם נברא בצלם, כלומר על פי תבנית רוחנית שמייצגת את השפע האלוהי,

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כ"ה, ח') (אדם/מקדש - עולם קטן)

מובא בשפתי כהן על הפסוק לעיל: "לא אמר משכן אלא מקדש, לומר אם יקדשו עצמן יהיה כל אחד מהם מרכבה לשכינה, זהו ושכנתי בתוכם ממש, לזה אמר ועשו ולא אמר ועשית כי כל אחד רמוז המשכן בגופו, הארון רמוז בלב, והכרובים הם בריאה שהיא מחוטבת ומרחפת על הלב, והשולחן הוא הכבד, והמשכן הוא גוף האדם, והקרשים הם הצלעות, ומזבח העולה הוא האצטומכא (קיבה), והפרוכת הוא הטרפז (סרעפת) שמבדיל בין איברי הנשימה ואיברי האכילה, והמנורה הוא השכל שיש לו שלושה קנים שפועל בהם והם העין והאוזן והיד, שלושה מצד אחד ושלושה מצד אחד, גם היד יש לה שלושה פרקים יד ימין יד שמאל וכל אחת יש לה שלושה פרקים, היינו שלושה קני מנורה מצדה האחד ושלושה קני מנורה מצדה השני, ומזבח הקטורת הוא הריח. ויש מי שפירש שהמרה היא המנורה שמאירה לכל הגוף, אם כן בתוכם ממש. ככל אשר אני מראה אותך וגו' וכן תעשו. היה לו לומר כן תעשו מאי וכן אלא לרמוז למה שאמרנו שיעשו בגופן שיקדשו איבריהם ויעשו משכן ומרכבה לשכינה, ולזה אמר ועשו וכן תעשו שתי פעמים אחת למשכן ואחת לגופן".

גם בהמשך השפתי כהן אומר (ל"ט ל"ב): "אלא אמר הקב"ה המשכן הוא דוגמת האדם, במשכן יש קודש הקדשים, ובאדם יש המוח, במשכן יש ארון וכרובים, ובאדם יש הלב, והריאה שהיא חופפת עליו בכנפיה, במשכן יש שולחן, ובאדם יש כבד, במשכן יש מנורה בשבעה קנים,

נא לשמור על קדושת העלון. יש לדאוג שלא יזרק לפח אלא יאסף לגניזה. נא להמנע מקריאת העלון בשעת התפילה וקריאת התורה.